

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **M. B.** pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 8. novembra 2012 v Bratislave dovolanie obvineného M. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 7. októbra 2010 sp. zn. 5 To 42/2010 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. B. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Topoľčanoch zo 16. júna 2010 sp. zn. 1 T 140/2009 bol obvinený M. B., na rozdiel od obžaloby, ktorá mu kládla za vinu obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., ktorého sa podľa obžaloby mal dopustiť tak, že

od presne nezisteného času v roku 2005 až do 16.6.2009, kedy bol vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície Topoľčany zadržaný podľa § 85 ods. 2 Tr. por., od doposiaľ nestotožnených osôb si na bližšie nezistených miestach v Trnavskom kraji opakovane zadovážoval presne nezistené množstvá omamných a psychotropných látok - metamfetamín a konope, tieto prechovával v Topoľčanoch,

kde ich následne opakovane predával v priemere za 10,-Eur za 1 gram, alebo poskytol bez úhrady J. C., nar. X., J. Č., nar. X., K. G., nar. X., D. H., nar. X., Š. K., nar. X., M. H., nar. X. a F. O., nar. X., pričom dňa 16.6.2009 asi o 22,00 hod. v T. na P. ulici, v osobnom motorovom vozidle zn. Renault 5 EČ: X, prevzal od J. C. papierovú skladačku metamfetamínu s prímiesou benzokainu s hmotnosťou 44 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,2 % hmotnostných, čo predstavuje 1 jednorázovú dávku drogy, za čo mu obvinený M. B. dal konope s hmotnosťou 434 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 18,8 % hmotnostných, čo predstavuje 3-4 obvyklé jednorázové dávky drogy, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok,

uznaný za vinného nie z obzvlášť závažného, ale len zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. na pozmenenom skutkovom základe a síce, že

od presne nezisteného času v roku 2005 až do 16. 6. 2009, kedy bol vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Topoľčany zadržaný podľa § 85 ods. 2 Tr. por., od doposiaľ nestotožnených osôb si na bližšie nezistených miestach opakovane zadovožoval presne nezistené množstvá omamných a psychotropných látok - metamfetamín a konope, tieto prechovával v Topoľčanoch, kde ich následne opakovane buď predal, alebo poskytol bez zaplataenia K. G., rod. G., nar. X., pričom za marihuanu požadoval 10.- Eur za 1 gram a za pervitín 2.000,- až 2.200,- Sk za 1 kubík a dňa 16.06.2009 asi o 22.00 hod. v T. na P. ulici v osobnom motorovom vozidle zn. Renault 5, ev. číslo X. prevzal od J. C. papierovú skladačku metamfetamínu s prímiesou benzokainu s hmotnosťou 44 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,2 % hmotnostných, čo predstavuje 1 jednorázovú dávku drogy, za čo mu obvinený M. B. dal konope s hmotnosťou 434 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 18,8 % hmotnostných, čo predstavuje 3-4 obvykle jednorázové dávky drogy, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok.

Okresný súd za tento zločin uložil obvinenému M. B. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 a 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obvinený M. B. a okresný prokurátor v Topoľčanoch.

Obvinený namietal výrok o vine tvrdením, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil. Bol len príležitostným konzumentom tzv. „mäkkých drog“ a pri ich užívaní boli viacerí, no táto ich činnosť nebola natoľko závažná, aby bola predmetom trestného konania. Namietal výpovede svedkov, že vypovedali pod vplyvom toho, že by sami sa mohli dostať do pozície obžalovaných. Uviedol, že akcia, pri ktorej bol zadržaný v motorovom vozidle J. C., bola nelegálna, pretože bol nelegálne odpočúvaný buď jeho alebo C. telefón a taktiež obhliadka motorového vozidla svedka C. bez jeho vedomia bola nelegálna. Namietal výpoveď utajeného svedka M. K. a za nespravodlivé považoval že podstata jeho obvinenia spočívala na výpovedi svedkyne G., ktorá nebola zabezpečená pre potreby súdneho konania. Poukazoval na jej psychickú labilitu a tým odôvodňoval aj to, že sa svedkyňa schovala, aby nemusela prísť svedčiť. Navrhoval zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa s tým, aby bol zabezpečený výsluch uvedenej svedkyne na hlavnom pojednávaní.

Prokurátor prvostupňovému súdu vyčítal nesprávne vyhodnotenie dôkazov, keď prvostupňový súd uveril zmeneným svedeckým výpovediam svedkov, ktorí mali byť evidentne obvineným zastrášaní, hoci v prípravnom konaní obvineného jednoznačne usvedčovali, a tak došlo k nesprávnemu ustáleniu skutku a aj k jeho nesprávnej právnej kvalifikácii, no i tak v skutkovej vete bolo uvedené časové obdobie od roku 2005 do 16. 6. 2009, čo bolo nutné považovať za dlhší čas páchania trestného činu a tým aj kvalifikovať skutok podľa prísnejšieho zákonného ustanovenia § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

O týchto odvolaniach rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 7. októbra 2010 sp. zn. 5 To 42/2010 tak, že odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol a na základe odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci tak, že uznal

obvineného M. B. za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na zmenenom skutkovom základe, pričom upravil skutkovú vetu tak, že obvinený M. B.

dňa 16. 6. 2009 asi o 22.00 hod. v Topoľčanoch na P. ulici v osobnom motorovom vozidle zn. Renault č. 5 ev. číslo X. prevzal od J. C. papierovú skladačku matamfetamínu s prímiesou benzokainu s hmotnosťou 44 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,2 % hmotnostných, čo predstavuje 1 jednorazovú dávku drogy, za čo mu obžalovaný M. B. dal konope s hmotnosťou 434 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 18,8 % hmotnostných, čo predstavuje tri – štyri obvyklé jednorazové dávky drogy, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to krajský súd uložil obvinenému M. B. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 a 4 Tr. zák., po nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Tr. zák. a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Nitre podal obvinený M. B. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za nezákonný, pričom nezákonnosť vidí v tom, že rozsudok je založený na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, ako aj v tom, že je založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že bol uznaný za vinného výlučne na základe vykonaných výpovedí svedka C. (jednak z prípravného konania i z konania pred súdom prvého stupňa), ktoré mali korešpondovať aj s výsledkami znaleckého dokazovania a zápisnice o ohliadke miesta činu. Uviedol, že namieta, tak ako namietal aj v prvostupňovom i druhostupňovom konaní, že jeho zadržanie a následné obvinenie bolo vykonané protizákonne, a to jednak z dôvodu, že odpočúvanie telefonátu

medzi ním a svedkom C. nebolo vykonané v súlade so zákonom, keď bolo vykonané pod rúškom „operatívno-pátracej činnosti“ bez príslušného tomu predchádzajúceho zákonného rozhodnutia, ako aj z dôvodu, že samotný zákrok pri zastavení a prehľadávaní vozidla svedka C., pri ktorom sa našli omamné látky v jeho vozidle a pri ktorom bol zadržaný aj on ako spolujazdec, bol vykonaný v rozpore so zákonom nakoľko v spise sa nenachádza žiadny zákonný podklad na vykonanie takého zákroku, prehliadka vozidla bola vykonaná bez dôvodného podozrenia zo spáchania čo i len priestupku alebo trestného činu osôb, ktoré sa nachádzali v kontrolovanom vozidle, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Tdo 47/2010 a navyše prehliadka bola vykonaná bez súhlasu vlastníka vozidla. Už tieto prvotné úkony a dôkazy, na ktoré sa odvoláva napadnutý rozsudok, pokladá za vykonané v rozpore so zákonom a za minimálne neštandardné považuje, že po jeho zadržaní večer 16. júna 2009 boli od rána druhého dňa na OR PZ v Topoľčanoch pripravení svedčiť voči nemu ďalší svedkovia v inej jeho údajnej trestnej činnosti, ktorá sa nepreukázala. Celá akcia zadržania a vznesenia obvinenia jeho osoby bola podľa neho od začiatku v rozpore so zákonom, vykonávaná s jasným cieľom neobjektívne ho za každú cenu obžalovať a dostať ho do väzenia.

Obvinený namietal výpoveď svedka C. Uviedol, že táto bola v priebehu vyšetrovania a následného súdneho konania vykonaná niekoľkokrát, pričom každá z týchto výpovedí bola iná a ani v prípravnom ani v súdnom konaní nedošlo k dôveryhodnému odstráneniu rozporov v týchto výpovediach svedka C. tak, ako to predpokladá § 264 Tr. por., pričom súd v napadnutom rozsudku vychádzal len z tých výpovedí, ktoré boli v jeho neprospech, a to aj z výpovede svedka C. a konfrontácie medzi ním a svedkom C. vykonaných dňa 17. júna 2009, pri ktorých bol svedok pravdepodobne pod vplyvom omamných látok, čo pri výsluchu na súde uviedol aj vyšetrovateľ JUDr. Molnár, že mal podozrenie, že svedok C. bol v čase výsluchu pod vplyvom omamných látok. Takéto výpovede nemôžu byť hodnotené ako zákonne vykonané a nemožno ich brať do úvahy pri hodnotení dôkazov. Na druhej strane sa súd nijako v napadnutom rozsudku nevysporiadal s konfrontáciou vykonanou na súde prvého stupňa, pri ktorej svedok C. pripustil, že vrecko s marihuanou, ktoré sa našlo na podlahe na jeho strane vozidla, mohlo v aute byť už predtým, ako do neho nastúpil on. Zdôraznil, že na základe nezákonne vykonaných prvotných výsluchov svedka C. bol uznaný za vinného z niečoho, čo nespáchal, nakoľko nijako inak sa nepreukázalo, že by bol marihuanu čo i len držal v ruke,

pričom poukázal na znalcom preukázané čisté stery z jeho rúk, na rozdiel od svedka C. Marihuana sa našla v jeho vozidle a pod jeho sedadlom a svedok osobne pripustil pri vyššie zmienenej konfrontácii, že ju tam mohol mať už predtým. Podľa obvineného teda nijako nebolo preukázané, že by bol on svedkovi C. niečo dal alebo od neho niečo prevzal, a už vôbec nie na výmenu, keď oba druhy omamnej látky sa našli u neho pod sedadlom. Obvinený konštatoval, že počas celého vyšetrovania a súdneho konania bola absolútne prehliadaná prezumpcia nevinny a po vznesení obvinenia sa silou mocou hľadali akékoľvek dôkazy, ktoré by mu mohli uškodiť.

Ďalej podotkol, že navyše zo strany prokuratúry vykonaný pokus na poslednú chvíľu priťažiť mu navrhnutím vypočutia „utajeného svedka“ narušil deklarovanú rovnosť procesných strán v súdnom konaní. Štatút svedka ako utajeného nebol v žiadnom prípade dôvodný, lebo zo strany súdu (a predtým prokuratúry) neboli produkované žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývala potreba totožnosť svedka utajovať, nehrozilo mu žiadne nebezpečenstvo ani ujma a on bol v čase jeho „prizvania“ svedčiť voči jeho osobe dávno vo väzbe. Vykonanie tohto dôkazného prostriedku bolo preto taktiež nezákonné a hrubo narušilo rovnosť strán v trestnom konaní. Vykonaný dôkaz je preto nezákonný a nelegitímny. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. ITdo V 16/11.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uviedol, že nesprávnosť právneho posúdenia skutku, ktorý bol zistený čiastočne aj na základe nezákonne vykonaných dôkazov, vidí v tom, že pri dôkaznej situácii tak, ako vyplynula zo všetkých vykonaných dôkazov, t. j. aj tých nezákonne vykonaných, mal odvolací súd napadnutým rozsudkom (popri správnom rozhodnutí o zrušení rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu), pri ďalšom správnom aplikovaní základnej trestno-procesnej zásady „in dubio pro reo“ a pri dôkladnom spravovaní sa základnými zásadami trestného konania uvedenými v § 2 Trestného poriadku, najmä v odseku 12 tohto ustanovenia, ktoré opomenul aplikovať, oslobodiť ho spod obžaloby. Súd však, podľa neho, jednak vzal do úvahy i vyššie uvedené nezákonné dôkazy a jednak všetky dôkazy starostlivo nevyhodnotil.

Obvinený poukázal na to, že oproti usvedčujúcim dôkazom, ako boli výpovede svedka C., expertíza omamných látok a ohliadka miesta činu, boli na druhej strane dôkazy, ktorými bola jeho vina vyvracaná, či už to boli vykonané stery z rúk preukazujúce,

že neprišiel kritického dňa do kontaktu s marihuanou ani s pervitínom, alebo to boli pachové stopy pri použití policajného psa vo vozidle svedka C., kde jediné miesto vykazujúce stopy po omamných látkach bolo pod sedadlom svedka C. a ďalej tá výpoveď svedka C., v ktorej pripustil tvrdenie obvineného, že marihuanu mal v aute už pred jeho nastúpením do vozidla. Preto považuje napadnuté rozhodnutie za založené na extrémnom nesúlade skutkových zistení na jednej strane a na druhej strane ich právneho posúdenia, ako i na hrubom porušení zásady prezumpcie nevinoty a zásady in dubio pro reo a na deformovaní vykonaných dôkazov a následnom vyvedení takých záverov, ktoré z dokazovania vôbec nevyplývali.

Na základe týchto dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona napadnutým rozsudkom, aby tento rozsudok zrušil vo výroku o vine a treste a aby prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vo veci znovu konal a rozhodol v intenciách jeho dovolania. Alternatívne navrhol, aby z uvedených dôvodov dovolací súd zrušil i rozsudok Okresného súdu v Topoľčanoch. Súčasne žiadal, aby v zmysle § 380 ods. 2 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozsudku rozhodol o väzbe tak, že nie sú dané zákonné dôvody jeho väzby a aby ho prepustil na slobodu, pričom sľuboval, že sa v ďalšom konaní bude riadne dostavovať na pojednávania, resp. zasadnutia súdov.

K dovolaniu obvineného M. B. sa vyjadrila okresná prokurátorka v Topoľčanoch. Vo vyjadrení uviedla, že dôkazy uvádzané obvineným v dovolaní boli vykonané zákonným spôsobom a poukázala v tej súvislosti na vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu druhého stupňa, ktorý dôsledne hodnotil zákonnosť vykonaných dôkazov v prípravnom konaní, ako aj pred súdom prvého stupňa, pričom za nezákonné posúdil výpovede časti svedkov v prípravnom konaní, keďže bola porušená zásada kontradiktórnosti. Výpoveď svedka C. možno však považovať za vierohodnú a vykonanú zákonným spôsobom, či už v prípravnom konaní, ale najmä na hlavnom pojednávaní. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedla, že ho nemožno odvodzovať s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, lebo dovolací súd v zmysle tohto ustanovenia nie je oprávnený preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu, ani preveriť a hodnotiť vykonané dokazovanie a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, pretože to sú otázky procesného a nie hmotného práva.

Preto prokurátorka navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného M. B. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody dovolania podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

V predmetnej veci obvinený mohol použiť na podanie dovolania dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., lebo ako v konaní pred súdom prvého stupňa, tak aj v konaní na odvolacom súde poukazoval na nezákonnosť dôkazov, medzi nimi i tých, ktoré spočívali na prvotných úkonoch, jednak samotného dôvodu zastavenia motorového vozidla svedka C., tak aj ohliadky motorového vozidla, pri ktorej boli nájdené omamné a psychotropné látky, s tým že mal byť nezákonne odpočúvaný jeho telefón alebo telefón svedka C. Následne potom mali byť nezákonné i od toho odvodené dôkazy, najmä expertíza zameraná na skúmanie pri obhliadke zaistených látok a ďalšie, lebo celá akcia jeho zadržania a vznesenia obvinenia bola nezákonná.

To je jedna stránka veci, že obvinený dovolanie z dôvodu § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. mohol podať, aby nebolo odmietnuté už z dôvodu predpokladaného v ustanovení § 371 ods. 4 Tr. por. Na druhej strane však už pri predbežnom prieskume dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že tento dovolací dôvod nie je v predmetnej veci daný a ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Pokiaľ ide o druhý dovolací dôvod uvádzaný v dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., z odôvodnenia dovolania je evidentné, že je popretkávaný argumentmi týkajúcimi sa jednak hodnotenia dôkazov a jednak poukazovania na nezákonnosť vykonaných dôkazov, keď na základe predstavy obvineného mal súd vykonané dôkazy hodnotiť ináč, resp. nemal sa opierať o dôkazy, ktoré ho usvedčovali, lebo tieto boli nezákonné a iné, ktoré boli v jeho prospech, súd opomenul hodnotiť.

Pokiaľ obvinený opiera dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že išlo o nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, s poukazom na nezákonnosť dôkazov, treba uviesť, že to nezakladá dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia, lebo namietané porušenia či už zákona o Policajnom zbore alebo Trestného poriadku nemajú hmotnoprávnu povahu a vznášané námietky obvineného by bolo možné podradiť len pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pokiaľ by taký existoval, čo najvyšší súd nezisťuje.

Ďalej je nutné zdôrazniť, že rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako už bolo naznačené, je obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Nie je oprávnený zaujímať stanovisko, či rozsah dokazovania a výsledné dôkazy boli postačujúce na to, aby bol skutok ustálený tak, ako bol v konečnom dôsledku ustálený, oproti obžalobe i oproti súdu prvého stupňa, krajským súdom na základe jeho hodnotenia dôkazov.

Skutok, pre ktorý bol obvinený M. B. uznaný za vinného, tak ako ho ustálil krajský súd, vykazuje zákonné znaky zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Žiadne pochybenie v použití tejto právnej kvalifikácie vzťahujúcej sa na zistený skutok dovolací súd krajskému súdu nemôže vytknúť. Zistený

skutok musí dovolací súd považovať za nemenný a žiadny extrémny nepomer medzi ním a právnou kvalifikáciou, ako naznačoval obvinený, nie je.

Z rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že sa dôsledne zaoberal obvineným namietanou nezákonnosťou dôkazov. Uviedol, ktoré považuje za zákonné, či už išlo o výpoveď svedka C., ako v prípravnom konaní zo dňa 17. júna 2009 vo veci už obvineného M. B., ktorá bola vykonaná za prítomnosti obhajkyne obvineného, tak aj na hlavnom pojednávaní a tiež zápisnicu o ohliadke miesta činu, v rámci ktorej bolo obhliadnuté inkriminované osobné motorové vozidlo patriace svedkovi C., ako aj následný znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ SR v Bratislave.

Tieto dôkazy, ktoré aj v dovolaní obvinený namietal, boli i podľa zistenia dovolacieho súdu vykonané v súlade so zákonom.

Pokiaľ išlo o niektoré ďalšie dôkazy, predovšetkým výpovede svedkov, ktorí vo svojich výpovediach tvrdili, že obvinený im predával drogy, krajský súd uviedol v čom videl porušenie procesných predpisov, keď tieto neboli vykonané spôsobom zachovávajúcim zásadu kontradiktórnosti. Týkalo sa to aj výpovede svedkyne K. G., ktorú i v rámci dovolania obvinený namietal ako nezákonnú. Krajský súd z toho vyvodil dôsledky, že nepovažoval tieto výpovede za také, ktoré by boli použiteľné ako usvedčujúce dôkazy a aj oproti rozhodnutiu okresného súdu zmenil skutkový stav. Ustálený skutok nie je založený na týchto výpovediach. Pokiaľ išlo o výpoveď svedka M. K., ktorého pravá totožnosť ostala utajená, už okresný súd túto výpoveď považoval za nevierohodnú, teda nebola podkladom na zistenie skutkového stavu.

Treba znovu poukázať na vyššie uvedené znenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., z ktorého jasne vyplýva, že rozhodnutie by muselo byť založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Konečné rozhodnutie krajského súdu nie je založené ani na dôkaze výsluchom utajeného svedka M. K., ani na výpovedi svedkyne K. G., ktorej výsluchu sa obvinený domáhal ešte v rámci dovolania a pri definitívnom ustálení skutkového stavu ani na výpovediach ďalších svedkov, o ktoré sa opierala obžaloba a na základe ktorých bol ináč formulovaný skutok ako v obžalobe,

ktorá sa v odvolacom konaní domáhala prísnejšej právnej kvalifikácie skutku a ináč i v rozsudku súdu prvého stupňa, než napokon ustálil krajský súd. Rozhodujúci je ustálený skutok v rozhodnutí krajského súdu a keď ten sa neopiera o dôkazy, ktoré ako nezákonné namieta obvinený v dovolaní, je potom evidentné, že takéto námietky obvineného z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. sú irelevantné.

Ako už bolo uvedené, tie dôkazy, o ktoré opieral svoje rozhodnutie krajský súd, považuje za zákonné i dovolací súd. Výsluch svedka C. bol i v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní vykonaný v súlade so zákonom a tak, aby boli dodržané práva na obhajobu obvineného. V prípravnom konaní, ale predovšetkým na hlavnom pojednávaní, bola plne rešpektovaná i zásada kontradiktórnosti. Obvinený i jeho obhajca mali možnosť svedka vypočúvať, klásť mu otázky a namietať spôsob výsluchu tohto svedka druhou procesnou stranou resp. súdom a ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní aj toto právo využívali. Súd sa zaoberal aj namietanou otázkou obvineného, či v prípravnom konaní pri výsluchu svedok C. bol pod vplyvom drog. Jeho odpoveď bola negatívna. Rozhodujúce však je to, že detailne a spôsobom predpokladaným zákonom bol svedok o okolnostiach prípadu vypočutý na hlavnom pojednávaní.

Za zákonný považuje dovolací súd aj postup príslušníkov Policajného zboru SR pri prvotných úkonoch pri zastavení osobného motorového vozidla svedka C. a následnej obhliadke miesta činu a pri nej aj uvedeného osobného motorového vozidla, ktorá sa už vykonala v rámci začatého trestného stíhania vyšetrovatelkou Policajného zboru SR.

Je len domnienkou obvineného, že bolo pred začatím trestného stíhania nelegálne vykonávané odpočúvanie jeho telefónu alebo telefónu svedka C.. Zo spisového materiálu vyplýva, že príslušníci Policajného zboru SR v rámci operatívno-pátracej činnosti z informátorskej siete, teda od informátora, získali informáciu k osobe obvineného M. B., z ktorej vyplývalo podozrenie, že v kritickom čase by malo z jeho strany ísť o obchodovanie s drogami. Preto došlo k služobnému zákroku, v rámci ktorého bolo zastavené osobné motorové vozidlo, v ktorom podľa podozrenia sa mali nachádzať veci pochádzajúce z trestnej činnosti a podozrivé osoby, pričom pri zastavení vozidla bolo zistené, že sa v ňom nachádzajú takéto podozrivé veci a to predovšetkým jedna skladačka s bielym

práškom a vrecúško s marihuanou, o ktorých sa neskoršou znaleckou expertízou potvrdilo, že ide o také omamné a psychotropné látky, ako sa konštatovalo vo vznesenom obvinení.

Na základe uvedeného bola obmedzená osobná sloboda obvineného M. B., bol zadržaný v zmysle § 85 ods. 2 Tr. por. ako osoba pristihnutá pri trestnom čine, ktorú môže zadržat' ktokoľvek a bol bezodkladne odovzdaný vyšetrovateľovi Policajného zboru SR ako orgánu činnému v trestnom konaní v súlade s Trestným poriadkom a v súlade s ním boli vyšetrovateľkou PZ robené ďalšie úkony i obhliadka miesta činu a vozidla. Nezodpovedá ustanoveniam Trestného poriadku týkajúcim sa obhliadky (§ 154 ods. 1 až 3 Tr. por.), že by táto mala byť podmienená predchádzajúcim súhlasom vlastníka vozidla, ktorý bol v danom prípade svedok C. nachádzajúci sa tiež ako podozrivá osoba vo vozidle.

Príslušníci Policajného zboru SR vykonávajúci operatívno-pátraciu činnosť postupovali v súlade so zákonom č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Vykonávali svoju služobnú činnosť v zmysle § 8 ods. 3 citovaného zákona, ktorou sa rozumie činnosť policajta spojená s plnením úloh podľa tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Medzi ich úlohy podľa § 2 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona patrí odhaľovanie trestných činov a zisťovanie ich páchatel'ov. V rámci plnenia týchto úloh a svojej služobnej činnosti boli oprávnení vykonávať operatívno-pátraciu činnosť.

V konkrétnom prípade je zrejmé zo spisového materiálu, že príslušníci Policajného zboru SR takúto operatívno-pátraciu činnosť vykonávali.

Operatívno-pátracou činnosťou podľa § 38a ods. 1 citovaného zákona o Policajnom zbore je systém spravidla utajených, spravodajských opatrení vykonávaných Policajným zborom na účely **predchádzania, zamedzovania, odhaľovania a dokumentovania trestnej činnosti a zisťovania jej páchatel'ov**, zabezpečovania ochrany určených osôb a stráženia objektov, technicky chránených objektov, zabezpečovania a poskytovania ochrany a pomoci ohrozenému svedkovi a chránenému svedkovi, ochrany štátnej hranice a vypátrania osôb a vecí.

Prostriedkami operatívno-pátracej činnosti, ktoré môžu v rámci nej príslušníci Policajného zboru SR použiť, podľa § 39 ods. 1 zákona o Policajnom zbore sa rozumejú

sledovanie osôb a vecí, kontrolovaná dodávka, kriminálne spravodajstvo, používanie krycích dokladov, nástrahová a zabezpečovacia technika a **využívanie osôb konajúcich v prospech Policajného zboru**. Z uvedeného je zrejmé, že využívanie osôb konajúcich v prospech Policajného zboru znamená aj využitie informácií od tzv. „informátora“ v rámci „informátorskej siete“, čo podľa poznatkov zo spisového materiálu bolo využité aj v predmetnom konkrétnom prípade týkajúcom sa obvineného M. B.

Keď príslušníci Policajného zboru získali informáciu odôvodňujúcu podozrenie z páchania trestného činu, v konkrétnom prípade z drogovej trestnej činnosti, nielen že mohli, ale boli povinní v medziach zákona o Policajnom zbore vykonať služobný zákrok v zmysle § 9 ods. 1 zákona o Policajnom zbore.

Služobným zákrokom podľa § 9 ods. 3 zákona o Policajnom zbore je zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorom sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby.

Takýmto služobným zákrokom, pri ktorom došlo k bezprostrednému zásahu do základných práv a slobôd osoby a to ako obvineného M. B., tak aj svedka C., bol v konkrétnom prípade služobný zákrok podľa § 23 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a b/ zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Keď príslušníci Policajného zboru mali informáciu, ktorá naznačovala podozrenie, že môže ísť o páchanie trestného činu súvisiaceho s predajom drog a že podozrivé osoby sa nachádzajú v konkrétnom vozidle, boli oprávnení vozidlo zastaviť a vykonať aj jeho prehliadku. Na takú prehliadku sa nevyžaduje súhlas vlastníka vozidla.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore pri plnení úloh vyplývajúcich z tohto zákona je policajt oprávnený dávať pokyny na zastavenie dopravného prostriedku.

Podľa § 23 ods. 2 uvedeného zákona je policajt oprávnený vykonať prehliadku dopravného prostriedku

a) ak je podozrenie, že používaním dopravného prostriedku, na dopravnom prostriedku alebo v súvislosti s dopravným prostriedkom bol spáchaný trestný čin,

b) pri pátraní po hľadaných osobách, zbraniach, strelive, výbušnínach, omamných a psychotropných látkach a jedoch a veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti alebo v súvislosti s trestnou činnosťou.

V súlade s týmito ustanoveniami sa postupovalo aj v predmetnom prípade. V momente len čo príslušníci Policajného zboru v rámci vykonaného služobného zákroku zistili vo vozidle veci dávajúce istotu podozrenia, že došlo k spáchaniu konkrétneho trestného činu, resp. sa taký čin pácha, boli povinní postupovať podľa Trestného poriadku, k čomu aj v danom prípade došlo už od zadržania podozrivých osôb, ich bezprostrednému odovzdaniu orgánu činnému v trestnom konaní a následnými úkonmi vykonávanými už vyšetrovateľkou Policajného zboru SR, resp. neskôr už iným vyšetrovateľom v rámci postúpenia veci.

Nie je preto opodstatnená dovolacia námietka obvineného, že príslušníci Policajného zboru v konkrétnom prípade nemali žiadny zákonný dôvod na zastavenie osobného motorového vozidla a že by už od tohto momentu všetky úkony boli nezákonné.

Poukázanie obvineného na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tdo 47/2010 je nepriliehavé, lebo toto rozhodnutie vychádza z úplne odlišnej skutkovej situácie než prípad obvineného M. B. a síce z takej, že ani po nariadenom predchádzajúcom podrobnom dokazovaní v základnom konaní, zameranom na dôvod zastavenia osôb, u ktorých sa vykonala prehliadka vozidla, sa nezistili žiadne dôvody v zmysle zákona o Policajnom zbore, pre ktoré by príslušníci Policajného zboru boli oprávnení vozidlo zastaviť.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky uzavrel, že napadnuté rozhodnutie nie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ale naopak, konečné rozhodnutie Krajského súdu Nitre je založené len na dôkazoch zákonných. Rovnako nebolo zistené, že by rozhodnutie krajského súdu bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolacie dôvody uvádzané obvineným nie sú dané, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozhodujúc na neverejnom zasadnutí nariadenom podľa § 381 Tr. por. dovolanie obvineného M. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. novembra 2012

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová